

Република Србија
ФАКУЛТЕТ ПЕДАГОШКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

Број: 01-5437/1

04.12.2019

Ј а г о д и н а

На основу члана 73. став 7. Статута, а у складу са одлуком Наставно-научног већа Факултета, број: 01-5115/1, од 14.11.2019. године, Факултет педагошких наука Универзитета у Крагујевцу обавештава јавност

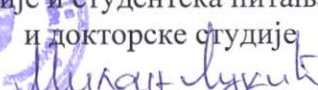
I. Ставља се на увид јавности завршни рад на мастер академским студијама, под називом *Инијеративни модел обраде дечијих народних ишара* кандидата Данице Голубовић и *Извештај комисије за оцену и одбрану наведеног завршног рада* број 01-5331/1 од 29.11.2019. године.

II. Извештај Комисије ставља се на увид јавности објављивањем на сајту Факултета. Завршни рад на мастер академским студијама и извештај комисије стављају се на увид јавности у библиотеци Факултета.

III. Рок објављивања: 8 дана.

IV. Примедбе и предлози на урађени завршни рад на мастер академским студијама и извештај комисије достављају се у предвиђеном року преко пословног секретара.

Достављено администратору и библиотеци, и истакнуто на огласној табли 04.12.2019. године.

Самостални стручно-технички сарадник
за студије и студентска питања – мастер
и докторске студије

Милан Лукић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ФАКУЛТЕТ ПЕДАГОШКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

01 533/11

29.11.2019

ФАКУЛТЕТА ПЕДАГОШКИХ НАУКА
УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

Предмет: Извештај комисије за оцену и одбрану **ЗАВРШНОГ РАДА НА МАСТЕР АКАДЕМСКИМ СТУДИЈАМА**

Одлуком Наставно-научног већа Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу бр. 01-3438/1 од 01.08.2019. године образована је комисија за оцену и одбрану **завршног рада на мастер академским студијама**, под називом **ИНТЕГРАТИВНИ МОДЕЛ ОБРАДЕ ДЕЧЈИХ НАРОДНИХ ИГАРА**, кандидата, Данице Голубовић у саставу:

Председник,

1. Др Живорад Марковић, редовни професор Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, за ужу научну област *Физичка култура са методиком настава*, председник.

Чланови:

2. Др Даница Џиновић-Којић, редовни професор Учитељског факултета Универзитета у Београду за ужу научну област *Методика физичкој васпитања*, ментор.
3. Др Александар Игњатовић, ванредни професор Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, за ужу научну област *Физичка култура са методиком настава*, члан.

Поступајући по Одлуци Наставно-научног већа Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, а у складу са академским правилима и уобичајеним нормама које важе и примењују се у оваквом раду Комисија је упозната са структуром и текстом **завршног рада на мастер академским студијама**, а која је, у сасвим прикладној форми, правремено достављена, па је објективно у могућности, захваљујући на поверењу подноси Наставно-научном већу Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу следећи

ИЗВЕШТАЈ

Завршни рад на мастер академским студијама Данице Голубовић **УЛОГА И ЗНАЧАЈ ВЕЖБИ ОБЛИКОВАЊА ЗА ЛЕПО И ПРАВИЛНО ДРЖАЊЕ ТЕЛА** је урађен на 53 стране формата А4, са проредом – *један и по*, примереним *маринама* и бројем *редова* текста по страници.

Консултована је 26 библиографска јединица (литература) и углавном су то дела и радови који се директно односе на истраживани простор, а временски су актуелни и релевантни за ниво, врсту и намену рада. Завршни рад, такође, садржи краћи извод (резиме) на *српском и енглеском* језику што посебно желимо да истакнемо.

Текст је логички и функционално раздељен на четири посебна поглавља подељених у одређена потпоглавља. Свако поглавље рада чини, у стилском и функционалном смислу, сасвим логичан део рада, али су, такође, и сви ти делови завршног рада укомпоновани у једну кохерентну целину, која је у чврстој „вези“ са основном идејом рада.

Кандидат у *уводном делу* истиче значај интегративног присуца у раду са предшколском децом. У савременом образовању све више се тежи међудисциплинарном знању које се, између осталог, заснива на интегративним и синтетичким процесима. Један од циљева је и интегрисање знања на основу интердисциплинарних веза што би требало да допринесе целовитој визији и вишеаспектном гледању на проблеме и појаве у окружењу. Тако утемељено образовање подстицајно делује на раст креативног потенцијала код деце. Улога интегративног приступа у тим процесима је веома значајна, јер могућност да се успешно остварује биће већа уколико се садржаји ослободе претеране предметне диференцијације и крене ка интеграцији знања.

Интегративни приступ је један од иновативних модела којим се врши међусобно повезивање садржаја два или више наставних предмета односно области васпитно-образовног рада. Овај модел брише границе између различитих области. У интегративном моделу остварују се смислене везе између сличних аспеката различитих дисциплина.

Интегративни начин сазнавања који у себи спаја искуство, системско мишљење и оригинални приступ проблему, тешко је остварити применом традиционалних приступа у којима је спроведена строга диференцијација садржаја. Зато се све више истиче захтев за темељним променама у програмима васпитно-образовног рада.

У областима физичког и музичког васпитања налазимо истородне садржаје. С тим у вези, треба осигурати нове, савремене облике учења, а интегративно учење је један од њих. Узајамним интегративним повезивањем истородних садржаја Музичко васпитање и Физичко васпитање може се реализовати велики број задатака у васпитно-образовном раду.

Дечје народне игре са певањем чине истородне садржаје области физичког и музичког васпитања. У садржајима ове две области дечје народне игре са певањем заступљене су кроз најразличитије текстове, мелодије, играчке ритмове, покрете, кораке и различите извођачке облике. Спретност у простору, различити облици кретања, лепо држање тела уз правилно дисање при певању, неке су од важнијих вештина деце у реализацији дечјих народних игара са певањем.

Ове игре са певањем које су до наших дана са толико љубави и пажње чуване у нашем народу и имају значајно место у васпитању младих генерација на чувању своје културне традиције, народних обичаја и националног ентитета.

Реализација дечјих народних игара са певањем на активностима Физичког васпитања често је условљена претходном обрадом текста и мелодије песме на активностима Музичког васпитања, а знања којима су деца овладала на активностима Музичког васпитања користе за реализацију плесних структура у активностима Физичког васпитања.

Полазећи од тога да је деци тешко да уче о дечјим народним играма са певањем на основу исцепканог, неповезаног и диференцираног знања, сматрали смо да би примена интегративног приступа могла да олакша деци стицање знања истородних садржаја.

У „Теоријском делу рада” пажњу смо усмерили на појмовно одређење интегративног приступа. Сагледали смо дидактичко-методичке аспекате интегративног приступа преко утврђивања основних елемената, облика и нивоа интегративног приступа. У овом поглављу бавили смо се и дечјим народним играма са певањем у области Физичког васпитања. У овом поглављу сагледани су циљеви и задаци Физичког васпитања, значај, место у васпитно-образовном раду, избор, методски поступак, дидактички принципи и методе, облици и елементи технике извођења при обучавању дечјих народних игара са певањем.

„Методолошки оквир истраживања” садржи: предмет и проблем истраживања, циљ и задаци истраживања, хипотезе, методе, технике и инструменте, истраживања.

У поглављу „Анализа и интерпретација резултата истраживања” сагледали смо методичке могућности примене интеграције у активностима Физичког васпитања на основу објављених методичких радова који разматрају проблематику примене интегративног приступа у реализацији садржаја физичког васпитања. Такође, сагледане су дечје народне игре са певањем у

области физичког и музичког васпитања, као један од примера који показује да су истородни садржаји присутни у ове две области. Посебно су истакнуте интегративне могућности садржаја наведених области у обради дечјих народних игара са певањем на предшколском узрасту, као и интегративни приступ дечјим народним играма са певањем у области Физичког васпитања и Музичког васпитања.

Теоријски оквир истраживања

Појмовно одређење интегративног приступа. У релевантној стручној литератури идеја о интеграцији наставе означена је мноштвом синонима. Сви они описују различите облике наставе који имају важна заједничка својства. Тако се појам интегративна настава у литератури среће под различитим називима: *конценџирација наставе*, *корелација наставе*, *скућна настава*, *комплексна настава* и *интердисциплинарна настава*.

Термин интегративна настава у домаћој литератури најчешће су користили Младен и Нада Вилотијевић. Под интегративном наставом Нада Вилотијевић подразумева „остваривање захтева (принципа) да сви елементи наставног процеса – садржајни, психолошки, социолошки и организациони – буду функционално повезани и да чине хармоничну целину“ (Вилотијевић, 2006: 7).

Весна Ђорђевић даје следећу дефиницију: „Интегративна настава је настава у којој су границе између различитих предмета или дисциплина избрисане или замагљене. У интегративној настави се остварују смислене везе између сличних аспеката различитих дисциплина. То је приступ у којем се интегришу, међусобно прожимају и синтетишу перспективе неколико дисциплина у нову целину која је већа и значајнија од простог збира саставних елемената, у овом случају појединачних дисциплина или предмета“ (Ђорђевић, 2007: 76).

У иностраној литератури на енглеском језику чешће се користе термини *integrated teaching* (интегрисана настава) или *integrated curriculum* (интегрисани курикулум) за разлику од домаће литературе у којој се користи термин *integrative teaching* (интегративна настава).

Према Лејку (1994) основну дефиницију интегрисане наставе дали су Хумпрејс, Пост и Елис, према којој деца углавном истражују знања о различитим темама везаним за одређене аспекте њиховог окружења.

Како наводи Шомејкер (1989) интегрисани курикулум се односи на образовање које је организовано тако да прелази границе наставних предмета, окупља различите аспекте наставног плана и програма у смислену целину.

Појмовно је интегративну и интердисциплинарну наставу врло целовито одредио Лејк (1994) наглашавајући да њу треба схватити као:

- опсежна истраживања знања у различитим предметима која се односе на аспекте средине у којој деца живе;
- пречицу кроз предмете која повезује различите аспекте наставе у логичне целине на холистички начин одражавајући реални интерактивни свет;
- јединствени поглед на заједничко у знању које је мотив за изналагање нових односа, стварање нових модела, система и структура;
- примењену методологију и језик више дисциплина са циљем преиспитивања централне теме, проблема или искуства;
- комбиновање неколико школских предмета у један активан пројекат по угледу на начин на који деца савладавају предмете у реалном свету, сједињене у заједничку активност;
- нови начин мишљења;

- образовање изнутра за трансфер знања употребом менталних модела.

Интегративни и интердисциплинарни приступ се тумаче готово истоветно, а добром анализом једног и другог тумачења долази се до закључка да је реч о истом појму.

Шефер (2005) каже да интердисциплинарни приступ подразумева повезивање садржаја различитих дисциплина (предмета) у логичке целине организоване око једног проблеме или теме која се истражује. Интердисциплинарни приступ је по свом карактеру увек и тематски јер повезује и организује у тематске целине садржаје који су слични или заједнички у различитим дисциплинама. Тематски приступ, међутим, није интердисциплинаран онда када обједињује сродне појмове једне дисциплине.

На основу напред изнете анализе може се закључити да је интегративни приступ процес повезивања грађе различитих области у смисаоне целине организоване око једне теме с циљем да деца стичу целовита знања о појавама и збивањима из животног окружења независно од дисциплинарних подела.

Код интегративног учења можемо да применимо различите облике повезивања разних подручја у целину. Роберт и Кела (2008) дефинисали су пет облика тих повезивања: корелација, паралелни програм истог учитеља, паралелни програм учитеља различитих предмета, тематско учење, потпуно интегративно тематско учење – пројекат.

Потпуно интегративно тематско учење – пројекат је остваривање свих карактеристика тематског учења, али оно у одређеној мери излази из оквира наставног плана и програма, јер учитељи различитих предмета и из различитих разреда окупљају заинтересоване ученике истог или различитих разреда на истраживању заједничке теме како би је добро разумели, објаснили, осветлили са свих аспеката и приказали резултате на различите креативне начине. Најчешће је овакав начин учења усмерен на сложене појмове и откривање веза, образаца и законитости у различитим подручјима људског постојања. Потпуно интегративно тематско учење врло је слично групном пројекту, које може да реализује разред, група ученика унутар разреда или поједини ученик у сарадњи са учитељем, али потпуно у складу са својим интересима и способностима. Централна тема пројекта може да буде различитог нивоа сложености, од једноставних садржаја који одговарају предшколском узрасту па до сложеног истраживања неког обрасца или законитости. Активност сваког ученика у потпуно интегративном тематском учењу и пројекту је велика.

Примена дечјих народних игара са певањем на активностима физичког васпитања доприноси решавању низа здравствено-хигијенских и образовно-васпитних задатака.

Њихова учестала примена делује на раст организма и има превентивну улогу у спречавању разних деформитета, омогућава нормалну покретљивост свих зглобова, а посебно се делује на кичмени стуб у смислу обезбеђења и формирања навике природног и правилног држања тела. Дечјим народним играма са певањем се повећава динамички рад мишића јер се број дражи које благовремено делују на кору великог мозга активирају, и самим тим побољшавају способност памћења. Оне стимулативно делују на развијање органа за дисање и крвоток, као и на челичење организма. На тај начин, помаже се телесни развој деце и свесно делује на организам у циљу обављања физиолошких функција и правилног формирања организма.

Коришћењем адекватних дечјих народних игара са певањем може се веома делотворно утицати на развијање вестибуларног апарата код деце. Чула вида, слуха и оријентације у простору су веома активна. Она имају незаменљиву улогу приликом плесања с обзиром да се плесно кретање у простору мора усагласити са музичком пратњом и свим њеним елементима преко којих се испољава и изражава (Јоцић, 1999). Значај дечјих народних игара са певањем сагледан је у савлађивању покрета у ритму, координацији покрета, развијању осећаја за складност и лепоту покрета уз вокално-инструменталну пратњу, а такође омогућавају и стицање брзине, снаге, истрајности, спретности и издржљивости (Благајац, 1997). Дечје народне игре са певањем имају

значај и за умни развој детета. Реаговање на садржаје текста песме, мелодије, усредсређеност пажње при учењу нових покрета и корака, изванредно утичу на развијање концентрације код ученика која им је заиста неопходна при раду и учењу.

Васпитни значај дечјих народних игара са певањем је веома велики. Учествојући у дечјој народној игри са певањем дете постаје сналажљивије, а јавно наступајући осећа важност своје личности и стиче самопоуздање. У народним играма развијају се и прве навике колективности и дисциплинарности. Игре су одлично средство за развијање навика заједничког живота, те су уједно и најбољи пут стварања другарства. Као ефекат бављења дечјим народним играма са певањем јавља се осећај веселости и радости, као и низ пријатних и позитивних емотивних стања. Јавља се осећај самопоуздања, релаксираности и смањење напетости, што је повезано са добрим емоционалним здрављем. Поред тога, дете се упознаје са традицијом и културом свог народа. Неговањем дечје народне игре са певањем оживљавамо све скривене способности детета које треба пробудити и подстаћи радозналешћу, интересовањем, стварањем естетског укуса, разумевањем, сакупљањем, чувањем и популарисањем изворног мелоса. Своју естетску функцију дечје народне игре са певањем испољавају складом и лепотом технике извођења, правилношћу и грациозношћу најразличитијих корака. Њиховом применом у настави физичког васпитања издвајају се и усвајају праве естетске вредности и навике, развијају се естетски укус, знања и осећања и естетски се васпитава личност.

Интегративни приступ обраде дечјих народних игара. Интеграцијом истородних садржаја могуће је олакшати и убрзати процес усвајања нове материје, што омогућава да деца стичу продубљенија и систематизованија знања. Обједињавањем истородних садржаја дечја пажња не разбија се прелажењем из једну у другу област, јер садржаји имају потребну густину. С тим у вези, треба осигурати нове, савремене облике учења, а интегративно учење је један од њих. Узајамним интегративним повезивањем истородних садржаја Физичког васпитања и Музичког васпитања може се реализовати велики број задатака у васпитно образовном процесу.

Дечје народне игре са певањем чине истородне физичког и музичког васпитања. У садржајима ових области дечје народне игре са певањем налазимо оне најједноставније, чисто дечје засноване на једноставним корацима и мимичким покретима који илуструју текст, као и оне сложеније које се изводе кореографски одређеним покретима и представљају драгоцену искуство у обликовању и извођењу плесних форми (Стојановић, 1996).

Дечје народне игре са певањем као форма плеса присутне су и у програмским садржајима физичког васпитања. Оне се примењују као кретне активности које утичу на усвајање нових кретних навика и способности (Међедовић, 2005). На предшколском узрасту дечје народне игре са певањем могу се примењивати у оквиру свих делова активности физичког васпитања. У уводном делу може се извести дечја народна игра са певањем коју деца већ знају, тако да би нам покрети које изводе користили као загревање. У припремном делу, преко вежби обликовања, могу се увежбати неки покрети за игру. Плесни елементи у главном делу активности присутни су при обради, као део садржаја програма физичког васпитања. У завршном делу активности могуће је применити лагана кола (дечје народне игре са певањем у умереном темпу).

Интеграцијом садржаја активности постају богатије, интересантније, продуктивније и ефективније. Интегративни приступ у реализацији дечјих народних игара са певањем деци омогућава стицање драгоцених искустава, битних за њихов музички и физички и развој, за развој сложенијих музичких и физичких способности и за разумевање својеврсног народног плесног говора, односно комуникацију музиком и покретом.

Дечје народне игре са певањем као сродни садржаји области физичког и музичког васпитања само су један, врло добар и значајан пример да савремено васпитање и образовање треба да буде засновано на примени интегративног приступа.

Методологија истраживања

Методологијом су обухваћени: предмет и проблем истраживања, циљ и задаци истраживања, хипотезе истраживања, методе и поступци истраживања, узорак и време истраживања.

Предмет истраживања је интегративни приступ дечјим народним играма са певањем на предшколском узрасту. Овако постављен предмет истраживања усмерен је на сагледавање могућности интеграције програмских садржаја физичког и музичког васпитања.

Изучавањем литературе из области физичког васпитања на предшколском узрасту, уочена је разноврсност садржаја о дечјим народним играма и широка могућност примене. Суштински проблем истраживања представимо питањем: *На који начин се интегративни модел садржаја музичког и физичког васпитања, конкретно народне игре са певањем и плес, може имплементирати у васпитно-образовни рад са децом предшколског узраста?*

На основу проблема истраживања, одређен је циљ истраживања. Циљ истраживања је испитати и представити начине интеграције садржаја музичког и физичког васпитања, конкретно народне игре са певањем.

Циљ истраживања разложен је на више конкретних истраживачких задатака:

(1) Извршити преглед досадашњих истраживања у вези са интеграцијом садржаја музичког и физичког васпитања у раду са децом предшколског узраста;

(2) Квантификовати резултате истраживања;

(3) Представити пример методичког модела који би омогућио да деца, кроз интеграцију музичког и физичког васпитања, успешније усвајају садржаје дечје народне игре са певањем, те да ефикасније развијају осећај за музички ритам и координацију.

Претпоставља се да постоје велике могућности интеграције садржаја физичког и музичког васпитања, конкретно дечје народне игре са певањем и плес, којима се може утицати на развој моторичких способности, али и на развијање музичког ритма, самопоуздања, независности, поверења у своје способности и снажљивости.

Метода у овом истраживању је одабрана у складу са природом проблема, циља и задатака истраживања. Да би се правилно одговорило на постављени проблем истраживања, у складу са утврђеним циљевима и задацима, коришћена је дескриптивна метода и поступак теоријске анализе садржаја. Дескриптивна метода се састоји у описивању, тј. давању прегледа појава, процеса и стања у васпитању, конкретно о могућој интеграцији садржаја физичког и музичког васпитања. Суштина теоријске анализе садржаја је констатовање чињеница о васпитној пракси. Ипак, дескриптивна метода не остаје на простору описивања појава, него обухвата и супростављање, интегрисање и вредновање добијених података.

Претрагом резултата домаћих аутора, користећи домаћи цитатни индекс PubMed и WOS пронађени су часописи из области спортских наука. Употребљени су следећи часописи: *Педагошка стварност*, *Годишњак Факултета физичке културе*, *Норма*, *Методичка пракса*. Поред часописа коришћени су радови са домаћих конгреса, као и радови штампани у зборницима домаћег и међународног значаја. Такође, предмет анализе била су истраживања, публикована у монографијама у вези са дечјим народним играма, интегративним приступом и моторичким карактеристикама предшколаца.

II РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Како је поље интересовања у овој студији усмерено на дечје народне игре са певањем у садржајима физичког и музичког васпитања и њихов утицај на развој осећаја за музички ритам и

координацију на предшколском узрасту, прегледом доступне литературе може се закључити да није било истраживања која овој теми приступају са интегративног аспекта. Узимајући у обзир ове околности, отежано је потпуније сагледавање проблематике, која је од значаја за ово истраживање. Због тога су поменути само аутори који су истицали важност дечјих народних игара са певањем/народних плесова на развој поменутих способности.

Котуровић (1973) указује да велику разноврсност корака, моторике, формација, стилова игре, сведочи о неисцрпној стваралачкој снази народа која је нашла свој израз кроз плес. Велики број ритмова, мелодија песама и музичке пратње које су саставни део народног плеса од најједноставнијих до најсложенијих, представља благо својеврсне вредности и са гледишта музичког народног стваралаштва. Ауторка сматра да су музички педагози у нашим народним плесовима видели изванредне могућности за боље савладавање ритма и музичких форми.

Ећимовић-Жгањер (1978) истражује утицај ритма као музикалне компоненте на успех у естетској гимнастици и плесовима. Ауторка указује на значајну повезаност ритма као музикалне компоненте и плеса, и утврђује да се осећај за ритам, који се позитивно одразио на успех у плесовима, најбоље развија на релацији ритмова мелодија народних плесова.

Јоцић (1991) је испитивао релацију између морфолошких, моторичких, когнитивних и конативних димензија студената Факултета спорта и физичког васпитања из Београда и успешност извођења неких основних плесних елемената, од којих је један плес Моравац који припада групи народних плесова. Од 16 моторичких тестова које је применио на студенте прве, друге и треће године факултета, резултати три теста за процену ритмичких структура (бубњање ногама и рукама, тапинг ногама о зид и неритмичко бубњање) потврђују статистички значајан утицај на успех у извођењу плесних елемената.

Костић (1994) истражује могућности предикције извођења народних и друштвених плесова са циљем утврђивања степена повезаности когнитивних и музичких способности, конативних карактеристика и способности моторичког изражавања ритмичких структура са успехом на испиту из предмета Плесови. Музичке способности процењене су Сишоровим тестом који обухвата препознавање ритмичких структура, разликовање дужине тона, мелодијских структура и висине тона. Моторичка реализација ритмичких структура процењена је неритмичким бубњањем, бубњањем ногама и рукама, поскоцима у кругу и изражавањем ритмичких структура корачањем. Резултати показују да когнитивне способности, конативне карактеристике, музичке способности и моторичко изражавање ритмичких структура значајно учествује у предикцији успешности извођења како народних тако и друштвених плесова.

Влашић и сар. (2007) спровели су истраживање са студенткињама треће године Кинезиолошког факултета у Загребу које су положили практични део испита на предмету Плесови, са циљем да утврде однос између моторичких способности и морфолошких карактеристика са једне стране и успешности извођења фолклора са друге стране. Резултати су показали статистички значајну корелацију између предикторских варијабли (коришћени су тестови за процену моторичких способности од којих су 3 теста за процену ритмичких способности) и критеријумских варијабли (оцена коју су студенткиње добиле на практичном делу испита из 5 народних плесова). Резултати указују да посебну пажњу приликом избора омладине да се баве плесом треба посветити ритмичким способностима, координацији, експлозивној снази и флексибилности.

Ореб и сар. (2011) имали су за циљ да одреде факторску структуру моторичких способности које су од значаја за успех у плесу. Спроведени експериментални програм примењен је на узорку од 15 девојака и 17 момака који се професионално баве фолклором у трајању од три године. Истраживачи су желели да утврде како додатни тренинг аеробика утиче на моторичке способности код испитаника. Напредак у моторичким способностима битним за плес могу се

приписати тренингом који је био новина за плесаче. Највећи утицај додатног тренинга одразио се на ритмичке способности, координацију, брзину, експлозивну снагу и равнотежу.

Џиновић-Којић (2009) полазећи од чињенице да примена музике у организацији и реализацији физичких активности заузима значајно место у дечјем изражавању и да представља нераскидив део физичких активности, у раду кроз тематску активност До – Ре – Ми повезује музичке и физичке активности. „Циљ рада је да активности наведених тематских подручја помогну студентима, васпитачима и учитељима да применом плесних активности код деце прошире дечји „речник покрета“ и побољшају квалитет плесних активности, док истражују домете покретних одговора на стимуланс, односно музику“ (Џиновић-Којић, 2009: 185).

Здравковић и Стојадиновић (2015) разматрају могућност повезивања Музичке културе и Физичког васпитања кроз садржаје дечје народне песме и игре. Аутори у раду истичу да су дечја народна песма и игра као саставни део садржаја предмета Музичка култура и Физичко васпитање у разредној настави погодне за интеграцију, јер би се тиме избегла непотребна понављања а истовремено би ученици стекли продубљенија и систематизованија знања. У раду су представљени модели интегрисања за дечје народне песме и игре, са циљем да се укаже на неке од постојећих могућности и да се подстакну нови предлози на ту тему.

Чињеница је да су дечје народне игре са певањем поклекле пред налетом других, наизглед привлачнијих музичких садржаја који се преносе преко разних медија. С обзиром да предшколска установа и школа могу бити значајан фактор за очување народне традиције и неговање традиционалних вредности, иновативни модели рада, боља организација наставе, адекватнија наставна средства, савременији извори знања, нова сазнања науке, могу да учине да старо буде обучено у ново рухо, како би постало привлачније деци предшколског и млађег школског узраста. Традиционални музички садржаји, а с тим уз вези и дечје народне игре са певањем, не треба да представљају проблем како васпитачима/учитељима при обради, тако и деци при разумевању, прихватању и реализацији. Они треба да буду полазна основа у развоју елементарних музичких и физичких способности, али и важан део опште музичке и физичке културе.

Имајући у виду значај поменутих садржаја, можемо констатовати неоправдану запостављеност обраде елемената плеса и дечијих народних кола у предшколском и млађем школском узрасту. Овај узрасни период је погодан за примену ових садржаја, јер код деце постоји природна жеља да своје емоције и доживљаје изражавају покретима где се истиче њихова индивидуална и стваралачка способност. Васпитачи и учитељи често не реализују садржаје везане за ову тематику, иако је наставним планом и програмом прописана њихова реализација. Разлога има више, а један је недовољна обученост учитеља и васпитача за реализацију ових садржаја.

III ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Кандидат, Даница Голубовић, је испунила све Законом предвиђене услове за израду и преглед финалне верзије завршног рада на мастер академским студијама. Завршни рад је у целини урађен са савременим теоријско-методолошким захтевима израде научних радова. Планирано истраживање успешно је реализовано. Систематично и прегледно су представљени резултати емпиријског истраживања. Обимна и референтна литература истакнутих аутора условила је адекватан приступ теоријском оквиру рада и дискусији добијених резултата.

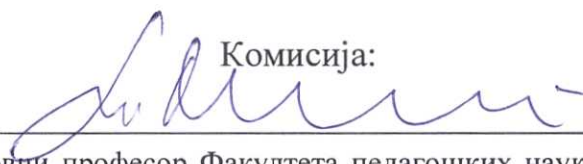
Комисија је једногласна у оцени да завршни рад на мастер академским студијама има све карактеристике самосталног научног рада и представља значајан допринос сложеној, значајној и

актуелној проблематици у области спортско – рекреативних активности деце предшколског узраста.

На основу укупне квантитативне и квалитативне анализе свеукупног рада Комисија за оцену и одбрану завршног рада на мастер академским студијама је једногласна у оцени да је кандидат **Даница Голубовић** испунила све законске и научне захтеве које се од ње у смислу писања завршне верзије завршног рада на мастер академским студијама и траже, те предлаже Наставно-научном већу Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу да прихвати урађени завршни рад на мастер академским студијама под називом **ИНТЕГРАТИВНИ МОДЕЛ ОБРАДЕ ДЕЧЈИХ НАРОДНИХ ИГАРА** и кандидата позове на јавну одбрану.

Комисија:

1.

Др Живорад Марковић, редовни професор Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, за ужу научну област *Физичка култура са методиком наставае*.

2.

Др Даница Џиновић-Којић, редовни професор Учитељског факултета Универзитета у Београду за ужу научну област *Методика физичкој васпитања*.

3.

Др Александар Игњатовић, ванредни професор Факултета педагошких наука Универзитета у Крагујевцу, за ужу научну област *Физичка култура са методиком наставае*